

[Johan Nielsen.]

ørne være hans eget domæne, og dette vil være mere end en styrkelse af det færøske fiskerierhverv.

Dette indebærer uden tvivl større muligheder for os, end vi i dag kan overse. Derfor er der også god grund til at glæde sig over, at det færøske landsstyre ifølge aviserne har taget afstand fra en fremmed magts ønske om særrettigheder ved Færøerne, og jeg vil meget kraftigt henstille til den høje regering at støtte landsstyret heri og ikke under nogen omstændighed give noget andet land særrettigheder på færøsk søterritorium.

Jeg vil også takke den højtærede statsminister for tilsagnet om, at regeringen vil fremsætte lovforslag om en færøsk investeringsfond på 60 mill. kr. Som jeg flere gange har påvist, er forskellen mellem levestandarder på Færøerne og i det øvrige Danmark den største belastning for samfundet. Vi er kapitalfattige på Færøerne, vort erhvervsliv er kun udbygget, hvad fornyelsen af fiskerflåden angår. Vi mangler fabrikker, vi sælger fisken i uforædlet tilstand, vi mangler veje, og vor forbindelse mellem øerne er meget dårlig. Derfor falder investeringsfonden på Færøerne som dug på slagne enge.

Medens vi taler om forbindelse, kan jeg ikke lade være med at komme med et lille hjertesuk. Hvor længe skal vi vente på en tidssvarende flyveplads på Færøerne? Nu har vi i sommer haft flyveforbindelse med omverdenen, og derfor føler vi det dobbelt trykkende at være sunket tilbage til midaldrelige tilstande. Jeg håber, man fra ansvarlig side er opmærksom på dette problem, og jeg kan som samfundsmænd ikke nok så beklage, at man fra dansk side ikke har vist beflyvningen af Færøerne større interesse, end man har gjort.

Dog, det var ikke med ris, men med ros jeg skulle komme. Tak.

Hans Rasmussen: Arbejdsmarkedets forhold og helhedsløsningen har naturligvis

spillet en fremtrædende rolle i de indlæg, som de forskellige partiers ordførere har fremført i denne debat. Det er kun naturligt. Arbejdsmarkedets problemer er i stigende omfang hele samfundets problemer, og med helhedsløsningen lykkedes det regeringen at sikre en orden, som efter min bedste overbevisning vil vise sig ikke bare holdbar, men også gavnlige for alle de befolkningsgrupper, der direkte og indirekte berøres deraf.

Jeg vil derfor gerne ved denne lejlighed takke regeringen for det initiativ, som statsministeren har bebudet i åbningstalen med hensyn til en kulegravning af de mange arbejdsmarkedetsproblemer, som den voldsomme tekniske udvikling allerede har skabt og i fremtiden i endnu højere og stærkere grad vil skabe.

Det er nødvendigt at foretage en sådan dybtgående vurdering af de nye tilstande, og jeg beder den højtærede arbejdsminister herunder være opmærksom på den debat, der har været ført i sommerens løb om at sikre lønmodtagerne — dette begreb taget i videste forstand — en større reel medindflydelse på deres arbejdspladser. Det er min opfattelse, at en yderligere udbygning af det industrielle demokrati, sikring af større lighed mellem produktionslivets parter, vil blive til gavn for hele samfundet, fordi man herigennem kan skabe større arbejdsglæde og dermed fremme produktivitet og levestandard og bedre forholdene i vort samfund.

Det er min opfattelse, at det kommissionsarbejde, som jeg forstår man har til hensigt at sætte i gang, skal dreje sig om de meget vitale spørgsmål for hele samfundet, og det er givet, at begge parter på arbejdsmarkedet med stor interesse imødeser kulegravningen af de store problemer, som regeringen har bebudet at ville begynde med.

Ordførerne for venstre og de konservative, de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og hr. Poul Møller, var meget kritiske, ja, nærmest personligt, synes jeg, lidt hadske i deres betragtninger over for statsministe-